

Sandbæk: Naar man spørger en Vesterhavsfisker, hvorfor Fiskeriet er saa daarligt, vil han vistnok sige: Det beror paa, at vi ikke kunne faa Landgang, naar det begynder med Stormvejr. Vi maa holde os fra Havet, medmindre det er og ser ud til at ville blive ved at være roligt Vejr. Landgangen er saa uhyre vanskelig. Paa Vestkysten kan man med Kuttere kun gøre Landgang ved Thyborøn. Hyppig maa der sejles om til Frederikshavn. Nu er Spørgsmaalet, om en Skagenshavn kan afhjælpe disse Mangler. Ja, men for Kutterfiskeriets Vedkommende er der kun 4 Mil længere til Frederikshavn, og for Baadefiskerne er en Havn ved Skagen ikke nødvendig. Jeg kan ikke se rettere, end at kunne Fiskerne først komme omkring Grenen og ind i Kattegat, der, hvor Havnen skal være, kunne de til en hvilken som helst Tid lande ogsaa uden denne Havn. Derfor har jeg mindre Lyst til at stemme for Havnen ved Skagen. Naar vi skulle bygge en Havn, skulde det netop være der, hvor der er farligst at fiske, og hvor Fiskerne have den største Gavn af den. Det forekommer mig ikke paa nogen mulig Maade at være ved Skagen. Jeg skal ikke komme ind paa de mange Projekter. Skulde jeg tale om noget, vilde det vel nærmest være om Thyborønprojektet. Men jeg skal lade det fuldstændig ligge. Jeg ønsker, at Sagen kan komme i Udvalg, og at Udvalget da vil have et lyd hørt Øre for Fiskeribefolkningen. Hertil skal jeg indskrænke mig.

J. H. Jensen: Det synes, som om Fiskerisager vække lige saa stor Interesse og Sympati her som Landboforholdene, og naar man kender Forholdene i Befolkningen, vil det ikke kunne forundre nogen, idet der er store Dele af Befolkningen, som skulle og kunne ikke andet end hente deres Indtægt fra Havet, og langt flere vilde være henviste dertil, naar de kunde gøre det uden Livsfare. Det er derfor ikke saa underligt, at der, hver Gang et Havnespørgsmaal er oppe, ses paa det ikke blot med Velvillie, men ogsaa med ret forskellige Øjne, idet vi spørge: Hvor skulle vi begynde med disse Havne, hvor mange kunne vi udføre, og hvilke ere de mest passende Steder? Enhver søger at trække dem til sig, og det er ikke mere end menneskeligt, idet vi jo ere Repræsentanter for de forskellige Landsdele. Vi maa derfor over for Spørgsmaalet om Valget af Stedet tage to Hensyn. Det ene er: Vil det skade eller gavne de lokale Interesser, som jeg personlig repræsenterer? Det andet

er: Bør det foreliggende Forslag i det store og hele have Rigsdagens Tilslutning? Naar vi se paa det foreliggende Forslag med lokale Øjne, vil det, om end ikke direkte saa indirekte, komme til at skade mange lokale Interesser, fordi der dertil vil blive anvendt Summer, som ikke kunne anvendes paa mere end dette ene Sted. Den Krone, der er givet ud et Sted, kan ikke gives ud et andet Sted. Det er uomtvisteligt. Naar der derfor er over Tusinde Fiskere, der have sendt os en Erklæring, som fraraader et Havneanlæg ved Skagen, er det sikkert, fordi de se paa Sagen saaledes, at denne Havn vel ikke vil skade Fiskeriet i al Almindelighed, men deres specielle Ønsker i en nær Fremtid. Der er ganske vist for største Delen Vestkystfiskere, men der er dog ogsaa en Del fra Østkysten, ikke alene fra Frederikshavn, men ogsaa fra Søby. Jeg har ingen særlige lokale Interesser, saa fra lokal Side set kunde jeg godt yde Havnen ved Skagen min Tilslutning, men jeg tror, at der er mange Steder paa Jyllands Østkyst, hvor der lige saavel som ved Skagen er Grund til at gøre en hel Del for Fiskerne. Forholdene ved Skagen ere sikkert ligesom alle andre Steder. Fiskerne kunne i Reglen uden Livsfare lande de fleste Steder paa Jyllands Østkyst, men at Smaabroer, mindre Moler og Baadehavne ville komme til at spille en Rolle paa mange Pladser, er uomstødeligt. Der er begyndt at drives ikke saa lidt Aalefiskeri paa Jyllands Østkyst mellem Mariager Fjord og Limfjorden, og hvis der blev oprettet et Tilflugtsted mellem disse to Fjorde, hvor Baade kunde lægge til, vilde det bidrage meget til et godt Udbytte af dette Aalefiskeri. Der har en Gang været lagt en Bro der af en privat Mand. Den kostede ikke store Penge, men den gjorde udmærket Nytte baade for Fiskerne og for Kysten, idet denne ikke blev bortskyllet, som den siden er bleven, da Broen ikke længere var der. Hvis saadanne Foretagender bleve udførte for smaa Penge, vilde de kunne hjælpe mange Fiskereovre paa Østkysten. Det vilde maaske være at foretrække at faa en Mængde saadanne mindre Broer eller Moler paa Østkysten fremfor at anvende store Kapitaler oppe ved Nordspidsen. Men dette er at se Sagen med lokale Øjne. Ser man paa Forholdene i Almindelighed, ser man paa Skagens Havn som den, der skal ophjælpe det store Fiskeri, vil den uomtvisteligt kunne komme til at spille en